

Človíčkův 1. týden v bříšku

Já, malý človíček, se celý první týden vlastně ještě rozmýšlím, jestli se mi v bříšku líbí a bude se mi v něm chtít celých dlouhých čtyřicet dva týdnů bydlet.

Čtyřicet dva týdnů, to je pěkně dlouhá doba, víš?

Je to celých dlouhatánských devět měsíců!

Je to doba, která trvá třeba od Vánoc až do konce léta. Nebo od začátku jara až do Vánoc. Nebo od konce zimy přes celé horké léto až do té doby, než přijde Mikuláš. Anebo od léta přes celou zimu až do jara!

Začátek a konec toho období prostě záleží jen na tom, kdy se rozhodnu v bříšku uhnízdit.

A protože nejsem žádné třeštiprdlo, tak jistě chápeš, že se musím pořádně rozmyslet!

Nediv se, není to vůbec jednoduché začít se vyvíjet a růst někde, kde se ti to třeba nelíbí!

Ale mamčině bříško se mi zalíbilo.

A moc!

Človíčkův 2. týden v bříšku

Rozhodl jsem se.

Zůstanu v bříšku. Je to tu totiž moc bezva!

Je tu hezky teplo a všechno kolem mě je měkké a příjemné. Zabořím se do toho jako do peřinky. Tohle pohodlné místo se jmenuje vejcovod. Srandovní název, co?

Zní to podobně jako vejce, vid'?

Vejcovod se opravdu takhle jmenuje kvůli vejci. Ale ne takovému, jaké máte doma v ledničce! Jmenuje se tak podle malinkatého vajíčka, které má maminka v bříšku a z kterého se spojením maminčiny a tatínkovy buňky vyklubu i já.

Ale nebude ze mě žádné kuře! Budu malý človíček, který vyroste uvnitř maminky.

Nejsem tu úplně sám! Je tu se mnou i malý žlutkový váček, který mi bude chvíli pomáhat s výživou. Obsahuje totiž všechny důležité látky, které pro svůj vývoj potřebuji.

Zatím jsem ještě strašně mrňavý mrňous. Kdybych ležel třeba na stole, vůbec by sis mě nevšiml/a. Jsem TAK maličký, že jenom okem mě vidět prostě nemůžeš. Ale uvnitř bříška už se o mně ví!

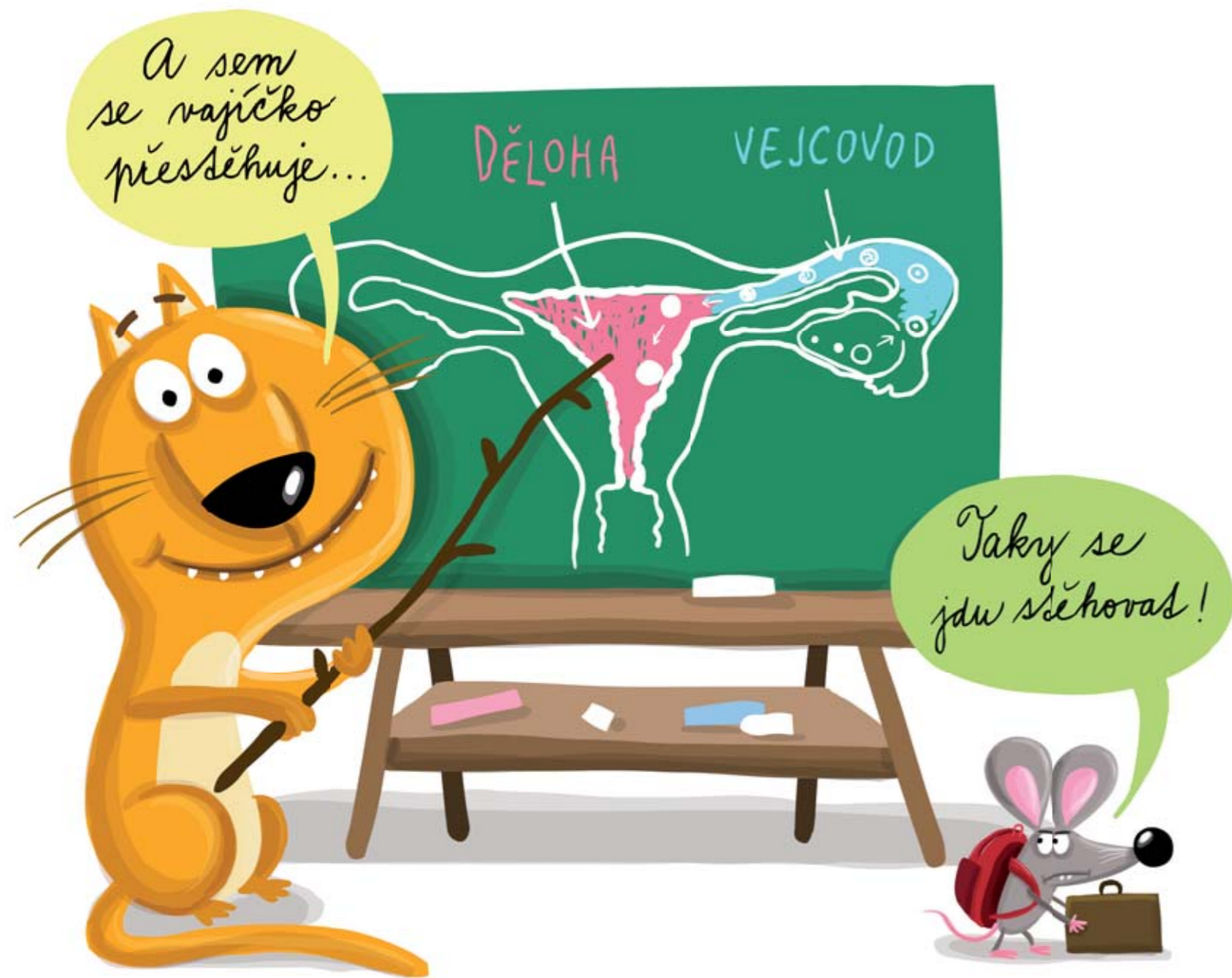
A teď ti povím velké tajemství, dobře poslouchej!

Představ si, že přestože jsem pidi pidi maličký, tak už teď vím, jestli se ze mě stane holčička nebo chlapeček!

Ale pšt! Ještě to vůbec nikomu neřekneme, jo?

Jsem prostě človíček, a to musí pro začátek stačit!

Človíčkův 3. týden v bříšku

Pozor! Pozor!

Děje se se mnou velká věc! Já se v tomhle týdnu totiž stěhuju!

Přesouvám se z vejcovodu do takové pohodlné a prostorné místnůstky uvnitř mamčinina břicha, která se jmenuje děloha.

To je zvláštní název, co?

Děloha.

Ale je to tady fajn! I tady je totiž teploučko a pohodlí. Mám tu daleko víc místa, než jsem měl předtím ve vejcovodu. A hodně místa, to je to, co teď opravdu potřebuju!

Víš proč?

Protože rostu! Už teď jsem veliký půl milimetru! Na stole bys mě asi ještě pořád neviděl/a, ale jako maličkatá černá tečka uprostřed bílého papíru bych už asi vidět byl!

Zkus schválně takovou minitečičku na bílý papír udělat.

To jsem teď celý já! Človíček uvnitř mamčinina břicha, který se právě přestěhoval do dělohy.

A tady se mi určitě dobře poroste!

Človíčkův 4. týden v bříšku

Už se o mně asi ví!

Vím, že si maminka občas pohladí bříško. To mě moc těší, protože je jasné, že je ráda, že jsem tady!

Myslím, že je moc šťastná. Cítím totiž takové zvláštní chvění celého jejího těla.

Jako má každé malé ptáčátko na stromě své hnízdo, i já jsem se hezky uhnízdil u maminky v děloze. A to je skutečný a opravdový počátek mého vývoje!

Totíž to, že uvnitř maminčina bříška rostu a zvětšuju se, už oba dva víme.

Ale já, človíček, se budu v bříšku taky vyvíjet!

Víš ty vůbec, co znamená slovo vyvíjet?

Přeci že mi naroste hlava a ruce a nohy! A nejen to! Prostě postupně se mi v bříšku maminky vyvine všechno, co máš i ty!

Co všechno najdeš na svém tělíčku? Ukaž!

A to všechno já budu mít jednou taky, ale ještě to pěkně dlouhou dobu potrvá. A té době, kdy se to bude dít, se říká vývoj.

Teď jsem ještě takový malinkatý zárodeček, pidi pidi človíček, tečička na tvém bílém papíře, ze které se ale jednou vyvine opravdové mimino.

